

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/111/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010026
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6819010026.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvietka v trestnej veci obžalovaného B. B. stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 24. marca 2022, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/10/2019 zo dňa 09.09.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného B. B. a okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/10/2019 zo dňa 09.09.2021 bol obžalovaný B. B. uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

dňa XX.XX.XXXX v čase od XX.XX do XX.XX hod. požiadal užívateľku rodinného domu č. X v obci C. B., okres O. a svoju dcéru R. C. Y., o vstup do domu, na základe jej súhlasu vošiel do domu, aby sa pozrel, či sa v priestoroch domu už nenachádzajú žiadne jeho osobné veci, pričom postupne prehľadával jednotlivé miestnosti domu, kde začal úmyselne poškodzovať zariadenie domu tak, že trhol dverami vedúcimi do dielne a tým poškodil ich zámok, prešiel do obývacej izby na prízemí, kde chytil prechodové dvere za kľučku, ktorú trhal, čím poškodil obložkovú zárubňu dverí a omietku na stene, v obývacej izbe kopol viackrát do kresla, čím poškodil jeho zadnú časť, na nábytku v obývacej izbe odtrhol dvierka a kopol do nich, čím poškodil ich okrasnú výplň, následne prešiel do kuchyne, odkiaľ zobral domácu pekárníčku, ktorou viackrát udrel po drevenom kuchynskom stole, v dôsledku čoho došlo k prasknutiu pracovnej dosky, následne prešiel do chodby, kde chytil dvere vedúce na toaletu za kľučku, ktorú odtrhol a buchol dverami, čím poškodil aj omietku na stene v okolí zárubne, kde počas toho, ako poškodzoval zariadenie domu, ho jeho dcéra R. C. Y. vyzvala, nech z domu odíde, na čo tento nereagoval a priestor domu neopustil, odsotil ju od seba tak, že ju udrel rukou do oblasti krku, vulgárne jej nadával a následne na dverách vedúcich do špajze rukou zlomil kľučku, po čom bol užívateľkou domu C. C. Y., ktorá sa do zadnej časti domu dostavila, opätovne vyzvaný, aby dom opustil, na čo z domu odišiel, čím spôsobil svojej dcére R. C. Y. ľahké poranenie v oblasti krku s dobou liečenia do X dní a vlastníčke domu Y. Y., škodu poškodením zariadenia vo výške nie menej ako XXX,XX R.,

za čo bol odsúdený podľa § 245 ods. X Tr. zák. s použitím § X8 ods. 3 Tr. zák., pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., a podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 160,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. B. 5, okres O., škodu vo výške XXX,XX R..

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že i keď sa obžalovaný ku spáchaniu skutku nepriznal a jeho spáchanie v priebehu celého konania popieral, po vyhodnotení jednotlivých dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach mal súd jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že obžalovaný úmyselne poškodil cudziu vec a spôsobil na cudzom majetku malú škodu tým, že poškodil popísané huteľné veci a bytové zariadenie rodinného domu č. X vo vlastníctve Y. Y., pričom obžalovaný konal v priamom úmysle, keďže v dôsledku rozvrátených vzťahov so svojou manželkou, rodinou a súvislosti so sťahovaním sa z ich spoločnej domácnosti, t.j. z prístavby rodinného domu, ktorú on sám pred rokmi staval a vnímal ako svoj domov, v návale hnevu chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Okresný súd mal zároveň vykonaným dokazovaním za preukázané, že nikto obžalovanému nezakázal v dome v časti prístavby bývať, neexistoval ani súdny zákaz, aby obžalovaný do domu nevstupoval, ten bol Okresným súdom Revúca nariadený v podobe neodkladného opatrenia sp. zn. 4C XX/XXXX až dňa XX.XX.XXXX. M. mal od domu kľúče a v dome mal svoje osobné veci, pre ktoré si dňa XX.XX.XXXX prišiel. D. poukázal na skutočnosť, že obžalovaný nešiel a nezotrval v druhej (starej) časti domu, t.j. domu jeho svokry Y. Y., ktorý netvoril spoločnú domácnosť a obydlie jeho rodiny. Z týchto dôvodov mal okresný súd za to, že znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody tak ako ich má namysli ust. § 194 Tr. zák. naplnené neboli, preto nebolo možné kvalifikovať konanie obžalovaného aj ako zločin porušovania domovej slobody.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu, nakoľko mal za to, že vo veci uznania viny poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. mal za to, že veci, ktoré poškodil, pochádzali z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré síce nezahrnul do svojho návrhu na vysporiadanie BSM, lebo z jeho pohľadu išlo o veci amortizované, ktoré nemali žiadnu hodnotu, všetko však išlo o veci, ktoré boli staré viac ako 20 rokov, a aj keď bolo možné pripustiť, že môžu mať morálnu hodnotu, materiálnu hodnotu nemali žiadnu a ani ich oprava nemohla spôsobiť nárok na náhradu škody.

Zároveň proti predmetnému rozsudku podal odvolanie aj okresný prokurátor v Revúce, ktorý uviedol, že obžalovaného nebolo možné v žiadnom prípade považovať za oprávneného užívateľa obydli, hoc aj časti - prístavby rodinného domu č. 5, ktorá bola samostatným obydľím, pretože mu bola nepochybne odovzdaná informácia od vlastníčky domu, že je tam nevitany. Tento zároveň nepochybne potvrdzuje aj faktické správanie sa obžalovaného, teda, že hoci k domu prišiel, mal od neho kľúče, avšak vo vnútra nevošiel, počkal na svoju dcéru, poškodenú R. C. B., ktorá mu do domu umožnila vojsť, v dome už nemal bežné osobné veci, potrebné pre každodenný život, ktoré už mal v inom svojom obydľí a prišiel si iba pre osobné veci, nie každodennej potreby a na koniec aj to, že všetky jeho veci už mal pred domom uložené vo vreciach, čo svedčí o tom, že vlastníčka domu a jej dcéra prejavili vôľu, aby do domu už nevchádzal. To, že nakoniec mu bol vstup do domu umožnený, vyplynulo z momentálneho súhlasu vlastníčky domu, aby si teda išiel vyhľadať veci, ktoré neboli medzi vecami, ktoré boli zabalené. Bolo zrejmé, že obžalovaný si musel byť vedomý toho, že do rodinného domu už nesmie vstúpiť, že jeho prítomnosť v rodinnom dome je neželaná a teda skutkový záver súdu o tom, že nikto obžalovanému nezakázal v dome v jeho časti bývať, je nesprávny. Preto navrhol uznať obžalovaného vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Na verejnom zasadnutí intervenujúci krajský prokurátor v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch svojho odvolania a obhajca obžalovaného spolu s obžalovaným tak isto zotrvali na svojich pôvodných dôvodoch odvolania.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora a taktiež i odvolanie obžalovaného sú nedôvodné.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opieral a akými úvahami

sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, ako posudzoval jednotlivé skutočnosti a podľa akých príslušných ustanovení zákona a to v otázke viny a trestu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,
- c) najmenej s dvoma osobami, alebo
- d) z osobitného motívu.

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) voči chránenej osobe, alebo
- b) ako člen nebezpečného zoskupenia.

Podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. Argumenty okresného prokurátora uvedených v písomných dôvodoch odvolania o tom, že z faktického správania obžalovaného, ako aj zo skutkových okolností vyplýva jeho vedomosť o tom, že nie je v obydlí poškodenej vítaný, nič nemení na skutočnosti, že obžalovaný v čase spáchania skutku mohol a nič mu nebránilo vstúpiť do obydlia poškodenej. Skutočnosť, že tak učinil až na základe pozvania a umožnenia mu vstupu, nič nemení na skutočnosti, že takúto faktickú možnosť mal aj vzhľadom k tomu, že v čase spáchania skutku bol vlastníkom kľúčov k danej nehnuteľnosti a zároveň mu takýto vstup nebol žiadnym rozhodnutím orgánov verejnej moci zakázaný.

Z pohľadu krajského súdu je zrejmé, že v čase, kedy sa jeho veci ešte nachádzali v spoločnom obydlí, ho vzhľadom na hore uvedené skutočnosti oprávňovalo si tieto prevziať, a teda vstúpiť do obydlia, ktoré roky považoval za svoj domov. Pozornosti krajského súdu neunikla skutočnosť, že manželstvo zaniklo rozvodom až v októbri XXXX, a to dňa XX.XX.XXXX. V čase spáchania skutku neprebíhalo ani rozvodové konanie, toto bolo iniciované až v následne manželkou podaním návrhu na rozvod manželstva dňa XX.XX.XXXX. V časti dôvodov odvolania podaného obžalovaným krajský súd konštatuje, že zo znaleckého posudku mal prvostupňový súd preukázanú všeobecnú hodnotu poškodených vecí, zároveň mal nepochybne preukázané skutočnosti týkajúce sa vlastníctva jednotlivých vecí, pričom obhajobou obžalovaného o tom, že tieto veci patria do J., nemal ničím preukázanú a zároveň krajský súd konštatuje, že subjektívny pocit, ktorý má obžalovaný z vecí, t.j. jeho subjektívne vnímanie hodnoty vecí nič nemení na skutočnosti, že k poškodeniu týchto vecí pristúpil

úmyselne a aj ich poškodil. Objektivizácia výšky škody je z tohto pohľadu zo strany krajského súdu zrejma a nerozporná.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát Krajského súdu v Banskej Bystrici považoval odvolanie okresného prokurátora a taktiež aj odvolanie obžalovaného za nedôvodné a tieto v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.